

er det i Forslagets § 5 foreskrevet, at der fra Statens Side skal føres Tilsyn med Foreningernes Virksomhed.

Følge Lovforslagets § 1 Vitr. g. skulle Foreningernes Statutter indeholde Bestemmelse om, at Driftsforskuddene blive at hvide uden Provision eller anden Udgift for Laantageren. Herved søges hindret, at Forskudslaanene fordyres ved deslige Udgifter i Anledning af Laanets Stiftelse, men Bestemmelsen har ogsaa Betydning som nødvendigt Supplement til de Bestemmelser i Lovforslaget, der søge at fremkalde Forskudslaanenes hurtige Tilbagebetaling, idet dette Formaalets Opnaaelse vilde blive væsentlig hæmmet, saafremt der med hvert nyt Laans Stiftelse var forbundet særlige Udgifter for Laantageren. Det ansøgte gælder navnlig ogsaa Udgiften til Stempel, hvorfor man i Lovforslagets § 2 som en af de Begunstigelser, der kunne meddeles Forskudsforeningerne, har foreslaaet, at Medlemmernes Forskrivninger til Foreningen kunne udfædtes uden Brug af Stempel, i Sighed med at der efter Lov den 2den Februar 1870 kan tilstaaes Stempelfrihed for Dokumenter, der umiddelbart i Medfør af de der omhandlede Foreningers Djemed oprettes mellem dem og deres Medlemmer, og hvoraf den Lovbefalede Stempelafgift, fordi Udstedelsen af de paagældende Dokumenter sker paa een Gang i stort Omfang eller ideligt gentager sig, vilde i mærkelig Grad kunne virke hæmmende for Foreningens Virksomhed.

Med Hensyn til Foreningernes Indretning har man i Lovforslagets § 1 søgt, indenfor ikke alt for snævre Rammer, at bestemme Hovedpunkterne for deres Væsen og Virkemaade ved en Række Bestemmelser, der maa være obligatoriske for alle de Foreninger, der ønske at nyde de Begunstigelser, som Loven byder. I Foreningens Vedtægter blive disse Bestemmelser nærmere at udforme under Hensyn til de enkelte Foreningers særlige Forhold i Henseende til Spørgsmaal om Bestyrelsens Sammensætning, Valg og Kompetence, om Regnskabsaaret, Bogholderiet, Revisionen, Generalforsamlingen m. v. Som Bilag I. er vedføjet et Udkast til Vedtægter for saadanne landøkonomiske Forskudsforeninger, hvilket Udkast antages at kunne tjene som Normalvedtægter for disse Foreninger.

Forskudsforeningernes Omraade er tænkt lokalt begrændset paa lignende Maade som Landbosforeningerne, Kvæg- og Hestavlforeningerne o. lign. Foreninger. Da det er et afgørende Moment i Forskudsforeningernes Virksomhed, at Bestyrelsen har et indgaaende Kendskab til Medlemmerne og deres

Udsbrug, bør Foreningen ikke være større, end at dette Hensyn kan ske Fyldest. Som Maksimum har man ment at kunne sætte en Laaneværdi af 10,000 Kreaturer. Paa den anden Side maa en saadan Forening for at kunne virke som Laaneforening ikke tælle altfor faa Medlemmer, hvorfor man har bestemt Minimums-Laaneværdien til 1,000 Kreaturer. Men da lokale eller andre Forhold kunne gøre en Fravigelse fra disse Maksimums- og Minimumsbestemmelser ønskelig, har man aabnet Udgang til, at dette med Ministerens Samtykke kan ske. Søvrigt maa følgende Momenter fremhæves som afgørende eller i hvert Fald som værende af væsentlig Betydning for en heldig Udvikling af Forskudsforeninger, dannede efter de Principper, over hvilke Lovforslaget er bygget. Foreningernes Kreditvirksomhed bør indskrænktes til det ene Formaal at skaffe Medlemmerne Forskud til Bestridelse af de løbende Driftsudgifter (flydende Driftskapital). Maaſte er det muligt senere at komme til en Udvidelse af Virksomheden, men indtil Organisationen har sætnet sig og Systemet har indarbejdet sig i Befolkningens Bevidsthed, saa at det arbejder let og sikkert, vil det være absolut nødvendigt ikke at lede Foreningerne udover det nævnte strængt begrændede Formaal. — Foreningerne maa ikke arbejde med andre Penge end med de af Statskassen laante og ikke udlåne til andre end Foreningens Medlemmer. Kun ved stræng Overholdelse af denne Regel bliver det muligt at føre den indgaaende Kontrol med Foreningernes Virksomhed, som er et nødvendigt Supplement til den Sikkerhed, som Foreningerne byde for Statslaanet. — Ethvert Tab, som Foreningen lider ved Medlemmers Uvederheftighed, skal føles direkte af alle Foreningens Medlemmer. Kun derved vil Bestyrelsen kunne vide sig sikker paa Medhold hos Generalforsamlingen, naar den holder sig paa den sikre Side ved Afgjørelsen af Andragender om Optagelse i Foreningen. — Forskudslaanene bør i Overensstemmelse med det Formaal, med hvilket de haves, tilbagebetales efter kortere Tids Forsløb. Naar Udsbrugets Indtægter, til hvis Tilvejebringelse de have tjent som Forskud, ere indkomne, bør Laanene tilbagebetales. De i Lovforslaget nævnte Betalingsfrister, 3, 6 og 9 Maaneder efter Laanenes Udbetaling, turde findes passende. Da det endvidere for Forskudsforeningernes planmæssige Forretningsgang er nødvendigt, at de i et Regnskabsaar ubetalte Laan indgaa saaledes, at de haves i Kasse, naar Virksomheden i det nye Aar kræver Beholdningens Tilstedeværelse, er der i Lovforslaget sat en Frist af 3 Maaneder efter Regnskabsaarets